

Sygn. akt: KIO 10/15 KIO 16/15 KIO 22/15

WYROK
z dnia 23 stycznia 2015 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Marek Szafraniec
Członkowie: Robert Skrzyszewski
Małgorzata Stręciwilk

Protokolant: Paweł Puchalski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2015 r. w Warszawie odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 2 stycznia 2015 r. przez:

- A. wykonawcę: **DCMed sp. z o.o. we Wrocławiu (53-609), ul. Wagonowa 10 (sygn. akt KIO 10/15),**
- B. wykonawcę: **COMP S.A. w Warszawie (02-230), ul. Jutrzenki 116 (sygn. akt KIO 16/15),**
- C. wykonawcę: **Xcomp spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w Szczecinie (71-010), ul. Białowieska 6b (sygn. akt KIO 22/15),**

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Warszawa Wola-Śródmieście w Warszawie (01-445), ul. Ciołka 11**

przy udziale wykonawcy: **DCMed sp. z o.o. we Wrocławiu** zgłaszającego swoje przystąpienia do postępowań odwoławczych o sygn. akt: **KIO 16/15** oraz **KIO 22/15** po stronie zamawiającego,

orzeka:

1. **oddala każde z rozpoznanych odwołań,**
2. kosztami postępowania
 - A. w sprawie o sygn. akt: **KIO 10/15** obciążą wykonawcę: **DCMed sp. z o.o. we Wrocławiu,**
 - B. w sprawie o sygn. akt: **KIO 16/15** obciążą wykonawcę: **COMP S.A. w Warszawie,**

C. w sprawie o sygn. akt: **KIO 22/15** obciążą wykonawcę: **Xcomp spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w Szczecinie,**

i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę:

- A. **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę: **DCMed sp. z o.o. we Wrocławiu** tytułem wpisu od odwołania w sprawie o sygn. akt: **KIO 10/15,**
- B. **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę: **COMP S.A. w Warszawie** tytułem wpisu od odwołania w sprawie o sygn. akt: **KIO 16/15,**
- C. **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę: **Xcomp spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w Szczecinie** tytułem wpisu od odwołania w sprawie o sygn. akt: **KIO 22/15,**

2.2. zasądza:

- A. w sprawie o sygn. akt: **KIO 10/15** od wykonawcy: **DCMed sp. z o.o. we Wrocławiu** na rzecz zamawiającego: **Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Warszawa Wola-Śródmieście w Warszawie** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) obejmującą koszty wynagrodzenia pełnomocnika,
- B. w sprawie o sygn. akt: **KIO 16/15** od wykonawcy: **COMP S.A. w Warszawie** na rzecz zamawiającego: **Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Warszawa Wola-Śródmieście w Warszawie** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) obejmującą koszty wynagrodzenia pełnomocnika,
- C. w sprawie o sygn. akt: **KIO 22/15** od wykonawcy: **Xcomp spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w Szczecinie** na rzecz zamawiającego: **Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Warszawa Wola-Śródmieście w Warszawie** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) obejmującą koszty wynagrodzenia pełnomocnika,

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....

Sygn. akt: KIO 10/15 KIO 16/15 KIO 22/15

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego na realizację zadania: „*Dostawa, instalacja i wdrożenie oprogramowania elektronicznej dokumentacji medycznej dla Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Warszawa Wola - Śródmieście realizowanego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007 – 2013 (RPO WM) Działanie 2.2 «Kompleksowa informatyzacja Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Warszawa Wola - Śródmieście poprzez rozwój e-usług»*” zostało wszczęte przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Warszawa Wola-Śródmieście w Warszawie, zwany dalej Zamawiającym. Ustalona przez Zamawiającego wartość zamówienia przekraczała kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą Pzp. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (2014/S 154-276454) w dniu 13 sierpnia 2014 r.

W dniu 2 stycznia 2015 r. odwołania w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego wnieśli:

- A. wykonawca: DCMed sp. z o.o. we Wrocławiu w sprawie KIO 10/15,
- B. wykonawca: COMP S.A. w Warszawie w sprawie KIO 16/15,
- C. wykonawca: Xcomp spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w Szczecinie w sprawie akt KIO 22/15.

Odwołanie w sprawie KIO 10/15 zostało wniesione wobec czynności odrzucenia oferty złożonej przez Odwołującego – DCMed. Zdaniem Odwołującego Zamawiający bezpodstawnie uznał, że przedstawiona przez niego próbka nie odpowiada wymaganiom minimalnym opisanym w SIWZ (pkt 66 protokołu przeprowadzenia testów). Twierdził on, iż przedstawił próbkę identyczną z tą, którą złożył Kamssoft S.A., przy czym podnosił, że oferta tego właśnie wykonawcy nie została przez Zamawiającego odrzucona. Przyznał, że w toku prezentacji nie zostało wykazane, aby możliwa była kontrola rejestracji na chwilę rejestracji świadczenia. Twierdził przy tym, że, z uwagi na brak precyzji w opisie tego wymagania (pkt 66 protokołu przeprowadzenia testów), możliwym było przyjęcie za odpowiadające mu takiego rozwiązania, w którym kontrola rejestracji dokonywana jest

ex post, czyli po fakcie rejestracji. Spełnianie tak rozumianego wymogu, zdaniem Odwołującego, miało potwierdzać spełnianie wymagania opisanego w pkt 60 protokołu, tzn. przez zapewnienie modułu własnych raportów za pomocą zapytań SQL. Kierując się tym przekonaniem Odwołujący zarzucał Zamawiającemu naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 2), art. 87 ust. 1, art. 91 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy Pzp.

Mając na uwadze sformułowane przez siebie zarzuty Odwołujący w sprawie KIO 10/15 wnosił o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu

- „*unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty,*
- *powtórzenia czynności badania i oceny ofert z ewentualnym wezwaniem Odwołującego do złożenia wyjaśnień, co do treści oferty lub ewentualnie z powtórzeniem czynności przeprowadzenia testów oprogramowania oferowanego w ramach postępowania (testy próbki oprogramowania zainstalowanej na złożonym wraz z ofertą komputerze przenośnym);*
- *niepodejmowania decyzji o odrzuceniu oferty Odwołującego,*
- *wyboru oferty Odwołującego, jako najkorzystniejszej oferty złożonej w postępowaniu.*”

Odwołanie w sprawie KIO 16/15 zostało wniesione wobec czynności odrzucenia oferty złożonej przez Odwołującego – COMP. Zarzucał on Zamawiającemu naruszenie:

- 1) „*art. 89 ust 1 pkt 2 pzp poprzez odrzucenie ofert Odwołującego pomimo braku przesłanek do dokonania takiej czynności,*
- 2) *art. 26 ust 3 pzp poprzez zaniechanie wezwania Odwołującego do uzupełnienia próbki oprogramowania zainstalowanej na komputerze przenośnym zgodnie z pkt X.8 SIWZ,*
- 3) *art. 91 ust 1 pzp w zw. z art. 2 pkt 5 pzp poprzez uznanie, że oferta Odwołującego nie jest ofertą najkorzystniejszą*”.

Zdaniem Odwołującego Zamawiający bezpodstawnie uznał, że fakt niepotwierdzenia przez złożoną przez niego próbkę funkcjonalności opisaną w pkt 61 protokołu przeprowadzenia testów ocenić należy jako brak stanowiący podstawę do odrzucenia złożonej przez niego oferty. Tymczasem, w jego ocenie, Zamawiający winien uznać tenże fakt za błąd, który w świetle procedury opisaną w załączniku nr 10 do SIWZ mógł być usunięty w czasie przeznaczonym na dokonanie prezentacji próbki. Twierdził również, że nawet gdyby przyjąć, że ocena Zamawiającego była nieprawidłowa, winien on wezwać Odwołującego do uzupełnienia próbki w trybie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp.

Mając na uwadze sformułowane przez siebie zarzuty Odwołujący w sprawie KIO 16/15 wnosił o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu unieważnienie czynności odrzucenia złożonej przez Odwołującego oferty oraz wyboru oferty najkorzystniejszej,

a następnie dokonania ponownego badania i oceny ofert oraz wyboru oferty najkorzystniejszej.

Odwołanie w sprawie KIO 22/15 zostało wniesione wobec czynności wykluczenia Odwołującego – Xcomp – z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Odwołujący zarzucał Zamawiającemu naruszenie:

- 1) *„przepisu art. 7 ust. 1 w zw. z art. 91 ust 1 ustawy Pzp poprzez nierówne traktowanie Wykonawców uczestniczących w postępowaniu przejawiające się w dokonaniu wyboru oferty najkorzystniejszej z naruszeniem przepisów ustawy Pzp, poprzez wybranie jako najkorzystniejszej oferty Wykonawcy, którego oferta nie uzyskuje największej liczby punktów w kryterium oceny ofert, a także w związku z naruszeniem przepisów wskazanych poniżej;*
- 2) *przepisu art. 24 ust. 2 pkt 2, a w związku z tym - przepisu art. 24 ust. 4 ustawy Pzp (błędne wskazanie przez Zamawiającego art. 89 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp) poprzez zastosowanie niniejszych przepisów w wyniku czego odrzucono ofertę Odwołującego w sytuacji, gdy Zamawiający nie miał ku temu podstaw i w związku z tym dopuścił się naruszenia art. 91 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 5 ustawy Pzp”.*

Zdaniem Odwołującego Zamawiający bezpodstawnie wykluczył go z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Twierdził on, że z uwagi na kolejno dokonywane przedłużenia terminu ważności wadium, jego oferta była tym wadium zabezpieczona przez cały okres prowadzenia przez Zamawiającego postępowania. W jego ocenie, to że pierwotny termin ważności złożonej przez niego gwarancji wadium kończył się przed upływem pierwotnego terminu związania ofertą, nie mogło stanowić podstawy dla przesądzenia, że nie wniósł on wadium. Stał on na stanowisku, że przepisy ustawy Pzp nie dozwalały Zamawiającemu na wykluczenie go z udziału w postępowaniu, odnoszą się one bowiem jedynie do materii wnoszenia nowego wadium na przedłużony terminy związania ofertą – a takie przedstawił on w dniu 12 grudnia 2014 r. Istotnym dla niego było to, że spełnił cel w jakim wadium jest wnoszone, tj. zabezpieczył Zamawiającemu możliwość faktycznego skorzystania z tej instytucji.

Mając na uwadze sformułowane przez siebie zarzuty Odwołujący w sprawie KIO 22/15 wnosił o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz wykluczenia go z udziału w postępowaniu, a następnie dokonania ponownego badania i oceny ofert oraz wyboru jako najkorzystniejszej oferty Odwołującego.

Na mocy zarządzenia Prezesa Izby z dnia 12 stycznia 2015 r. powołane sprawy zostały rozpoznane łącznie.

Zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Odwołującego w sprawie KIO 10/15 oraz KIO 16/15 doręczył Xcomp. Przeciw tym przystąpieniom opozycję zgłosił Zamawiający (w odniesieniu do zgłoszenia w sprawie KIO 10/15 oraz KIO 16/15) oraz Odwołujący – DCMed (w odniesieniu do zgłoszenia w sprawie KIO 10/15). Podnosili oni, iż Xcomp nie posiada interesu w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść Odwołującego w każdej ze spraw, albowiem ich oddalenie, czy też przeciwnie – uwzględnienie, w żaden sposób nie wpłynie na jego sytuację. Tak w sprawie KIO 10/15, jak i w sprawie KIO 16/15, Odwołujący kwestionowali bowiem odrzucenie złożonych przez nich ofert, tymczasem Xcomp został wykluczony z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia, stąd brak było podstaw, aby uznać, jak chciał tego ten właśnie wykonawca, że uwzględnienie odwołań w powołanych sprawach zwiększy jego szansę na realizację zamówienia. Mając to na uwadze Izba uznała, że zostało w sposób wystarczający uprawdopodobnione, że Xcomp nie ma interesu w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której przystąpił (Odwołujących w sprawie KIO 10/15 i KIO 16/15) i kierując się tym przekonaniem uwzględniła zgłoszenie opozycję. Tym samym Xcomp nie uzyskał statusu uczestnika postępowania w sprawach KIO 10/15 i KIO 16/15.

Zgłoszenia przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego w sprawie KIO 16/15 oraz KIO 22/15 doręczył DCMed. Skuteczność tych zgłoszeń nie była kwestionowana, nie wniesiono wobec nich opozycji. Izba uznała, że powołany wykonawca uzyskał status uczestnika postępowania odwoławczego w każdej ze spraw, tak w sprawie KIO 16/15, jak i KIO 22/15.

Izby wykluczyła w odniesieniu do każdego z rozpoznawanych odwołań to, aby wypełniona została którakolwiek z przesłanek odrzucenia odwołania ustanowionych w art. 189 ust. 2 ustawy Pzp, w szczególności w art. 189 ust. 2 pkt 2) i 3) w odniesieniu do odwołań w sprawie KIO 10/15 i KIO 16/15, o co wnosił Zamawiający. Przepis art. 180. 1 ustawy Pzp stanowi, że odwołanie przysługuje wyłącznie od niezgodnej z przepisami ustawy czynności zamawiającego podjętej w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub zaniechania czynności, do której zamawiający jest zobowiązany na podstawie ustawy. Zgodnie zaś z art. 182 ust. 1 pkt 1) ustawy Pzp odwołanie wnosi się w terminie 10 dni od dnia przesłania informacji o czynności zamawiającego stanowiącej podstawę jego wniesienia. Jak to ustaliła Izba, z treści każdego z rozpoznawanych odwołań wynika, że są one wniesione wobec czynności Zamawiającego zakomunikowanych wykonawcom pismem z dnia 23 grudnia 2014 r. Każde z nich zostało wniesione w dniu 2 stycznia 2015 r., tym samym

został zachowany dziesięciodniowy termin na ich wniesienie. Stąd też brak było podstaw do uznania, że zostały one wniesione po terminie określonym w ustawie. Na taką ocenę nie mogło mieć wpływu to, że Zamawiający pismem z dnia 21 listopada 2014 r. przesłał po raz pierwszy informację o wynikach postępowania, w tym o odrzuceniu ofert złożonych przez DCMed i COMP. Zgodnie bowiem z treścią pisma z dnia 18 grudnia 2014 r. (powieloną w tym zakresie w piśmie z dnia 23 grudnia 2014 r.), Zamawiający unieważnił wybór oferty najkorzystniejszej, o dokonaniu którego poinformował pismem z dnia 21 listopada 2014 r., a także podjął decyzję o powtórzeniu dokonanych przez siebie czynności badania i oceny ofert złożonych w prowadzonym przez niego postępowaniu. Mając to na uwadze, Izba uznała, że tak wybór oferty najkorzystniejszej, jak i odrzucenie ofert, czy też wykluczenie wykonawców, o których dokonaniu Zamawiający poinformował wykonawców pismem z dnia 23 grudnia 2014 r., były nowymi czynnościami podjętymi w prowadzonym przez niego postępowaniu, a tym samym wykonawcom biorącym udział w tym postępowaniu przysługiwało prawo do wniesienia wobec nich odwołania. Kierując się tym przekonaniem, Izba uznała, że żadne z rozpoznawanych odwołań nie podlega odrzuceniu.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron oraz uczestnika postępowań odwoławczych, na podstawie zebranego materiału dowodowego w każdej ze spraw, z uwzględnieniem stanowisk stron oraz uczestnika postępowań odwoławczych, skład orzekający Izby ustalił i zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że Odwołującemu w każdej ze spraw, w świetle przepisu art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, przysługiwało prawo wniesienia odwołania w postępowaniu o udzielenie zamówienia prowadzonym przez Zamawiającego.

Izba postanowiła zaliczyć w poczet materiału dowodowego w każdej ze spraw dokumenty przekazane przez Zamawiającego na wezwanie Prezesa Izby i poświadczone za zgodność z oryginałem, a także dokumenty złożone przez Zamawiającego w sprawie KIO 10/15 i KIO 16/15, jak również dokumenty złożone przez Odwołującego w sprawie 10/15, tak z odwołaniem, jak i w toku rozprawy przed Izbą.

W sprawie KIO 10/15 Izba odmówiła przeprowadzenia wnioskowanego przez Odwołującego dowodu z zeznań świadka oraz z oględzin próbki oprogramowania przedstawionej Zamawiającemu wraz z ofertą złożoną przez Odwołującego – w ocenie Izby, przeprowadzenie tak wnioskowanych dowodów prowadziłoby jedynie do zwłoki w postępowaniu.

Mając na celu ocenę zasadności zarzutów podnoszonych w każdym z odwołań, Izba ustaliła, że Zamawiający, w toku prowadzonego przez siebie postępowania, opublikował na stronie

internetowej ujednolicony tekst Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) uwzględniający zmiany dokonane w jej pierwotnej treści pismem z dnia 19 września 2014 r.

Zgodnie z pkt III SIWZ „przedmiotem (...) zamówienia jest dostawa oprogramowania elektronicznej dokumentacji medycznej (zwanej dalej Oprogramowaniem EDM)”. Wskazano tam również, że „szczegółowe określenie przedmiotu zamówienia oraz dane dotyczące wykonania przedmiotu umowy zawarte są w Załączniku nr 2 oraz Załączniku nr 7 do SIWZ.”

W pkt X.8 SIWZ Zamawiający wskazał, że w celu potwierdzenia, że oferowane dostawy odpowiadają wymaganiom określonym przez Zamawiającego, żąda on złożenia wraz z ofertą próbki oprogramowania zainstalowanej na komputerze przenośnym – zgodnie z Załącznikiem nr 10 do SIWZ. Wskazano tam również, że: „1. W Załączniku nr 2 do SIWZ Zamawiający zamieścił wymagania funkcjonalne, których spełnienie jest potwierdzeniem zgodności oferowanego oprogramowania z wymaganiami Zamawiającego. 2. Wykonawca zobowiązany jest załączyć do oferty komputer (laptop) z przygotowaną próbką danych, które pozwolą poprzez praktyczną demonstrację działania oferowanego oprogramowania potwierdzić zgodność w zakresie wybranych funkcjonalności. (...) 3. Procedurę i sposób prezentacji praktycznej (próbki) funkcjonalności opisano w Załączniku nr 10 do SIWZ.”

Treść załącznika nr 2 do SIWZ zamknięta została w formie tabeli, w której kolejnych wersach Zamawiający opisał poszczególne wymagania odnoszące się do przedmiotu zamówienia. Opis każdego z tych wymagań został zaliczony do jednej z dwóch kategorii i odpowiednio do tego oznaczony literą „A” bądź „B”. Zgodnie z adnotacją pod tabelą litera „A” odnosiła się do listy „kluczowych funkcjonalności sprawdzanych na etapie próbki, brak funkcjonalności z listy A powoduje odrzucenie oferty jako niespełniającej wymagań”, zaś litera „B” odnosiła się do listy „funkcjonalności niewymaganych na etapie złożenia oferty, wymagana na dzień odbioru końcowego”.

W pkt VI.2 załącznika nr 2 do SIWZ zawarto wymóg: „Oprogramowanie EDM musi posiadać moduł tworzenia własnych raportów poprzez zapytania SQL” i oznaczono go literą „A”.

W pkt VI.30 załącznika nr 2 do SIWZ zawarto wymóg: „Oprogramowanie EDM powinien mieć możliwość na bieżąco podglądu stanu realizacji (na dany moment generacji) poszczególnych umów na wykonywanie świadczeń, w tym z NFZ, w układzie ilościowym, wartościowym i procentowym w rozbiciu na okresy (z dokładnością do konkretnych dat).” i oznaczono go literą „A”.

W pkt XII.9 załącznika nr 2 do SIWZ zawarto wymóg: „Oprogramowanie EDM musi kontrolować ilość pacjentów zapisanych na sesje grupowe zgodnie z wytycznymi NFZ” i oznaczono go literą „A”.

Zgodnie z pkt 1.1 załącznika nr 10 do SIWZ „Przedmiotem weryfikacji są funkcjonalności kluczowe Oprogramowania EDM oferowanego przez Wykonawcę, których spełnienie jest warunkiem udziału w postępowaniu. Sprawdzeniu podlegają jedynie te funkcjonalności, które zostały wskazane przez Zamawiającego w Załączniku nr 2 do SIWZ w kolumnie «A».”

Dalej w tym samym załączniku Zamawiający zamieścił m.in. następujące zapisy:

„1.4 Próbką obejmuje przygotowane przez Wykonawcę oprogramowanie i dane demonstracyjne (testowe) zainstalowane na sprzęcie Wykonawcy (przenośny komputer) w pełni skonfigurowane i gotowe do praktycznej prezentacji (przetworzenia) pozwalającego na wykazanie zadeklarowanych funkcjonalności kluczowych. (...)

1.6 Przygotowanie Próbką w sposób uniemożliwiający zaprezentowanie wymaganych funkcjonalności kluczowych, brak wykazania wymaganych funkcjonalności kluczowych, będzie traktowane jako niezgodność oferty z SIWZ i spowoduje odrzucenie oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp. (...)

4.1 Każda z zaprezentowanych funkcjonalności kluczowych będzie weryfikowana przez Komisję Przetargową na zasadzie "jest-brak" (TAK/NIE). W przypadku co najmniej jednej negatywnej weryfikacji oferta Wykonawcy zostanie odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Pzp, jako niespełniająca warunków udziału w postępowaniu.

4.2 W przypadku wystąpienia błędu oprogramowania lub innej przyczyny opóźniającej (wstrzymującej) prezentację dopuszcza się wykonanie odpowiednich modyfikacji celem usunięcia błędu. Czas przerw przeznaczonych na usunięcie błędów nie wydłuża czasu przeznaczonego na prezentację.

4.3 Przez błąd Zamawiający rozumie nieprawidłowe funkcjonowanie Oprogramowania EDM przejawiające się w niemożności wykonania określonej operacji lub utrudnieniem w jej wykonaniu przez co nie było możliwe zaprezentowanie funkcjonalności w opisanym zakresie.

4.4 Jeżeli podczas prezentacji danej funkcjonalności wystąpi błąd, który nie będzie możliwy do naprawienia oferta Wykonawcy zostanie odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Pzp.

4.5 Jeżeli Wykonawca nie stawi się w celu dokonania prezentacji Próbką w wyznaczonym przez Zamawiającego terminie i miejscu (Zamawiający będzie oczekiwał przez okres przeznaczony na prezentację) jego oferta zostanie odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Pzp.”

Zgodnie z pkt XV SIWZ termin związania ofertą został określony na 60 dni od upływu ostatecznego terminu do składania ofert.

Termin składania ofert, pierwotnie wyznaczony na dzień 22 września 2014 r., został zmieniony pismami z dnia 19 września 2014 r. – na dzień 13 października 2014 r. – oraz z dnia 22 września 2014 r. – na dzień 15 października 2014 r.

Uwzględniając powyższe uznać należało, że sześćdziesięciodniowy termin związania ofertą upływał w dniu 13 grudnia 2014 r.

W pkt XVI.3 SIWZ Zamawiający żądał od wykonawców wniesienia wadium, pouczając ich przy tym, że *„wadium wniesione w innej formie niż w pieniądzu musi obejmować cały okres związania z ofertą”*.

Przed upływem terminu składania ofert wpłynęło do Zamawiającego osiem ofert, w tym oferty złożone przez każdego z trzech Odwołujących.

Jak oświadczył Xcom w toku rozprawy przed Izłą złożył on swą ofertę Zamawiającemu w dniu 15 października 2014 r. Złożył on wraz z ofertą, w charakterze wadium gwarancję bankową nr CRD/G/0056263 wystawioną przez Raiffeisen Bank Polska S.A., która zgodnie z jej treścią pozostawała ważna do dnia 12 grudnia 2014 r.

W dniu 4 listopada 2014 r. w siedzibie Zamawiającego została przeprowadzona przez COMP prezentacja funkcjonalności kluczowych oferowanego przez niego oprogramowania. Zgodnie z opisującym przebieg tej prezentacji protokołem, przy badaniu spełniania wymagania opisanego w pkt VI.30 załącznika nr 2 do SIWZ (pkt 61 protokołu) stwierdzono, że *„nie było możliwości sprawdzenia wykonania świadczeń w wymaganym układzie w rozbiciu na poszczególne daty (zakres dat) z dokładnością do konkretnych dat”*.

W dniu 5 listopada 2014 r. w siedzibie Zamawiającego została przeprowadzona przez DCMed prezentacja funkcjonalności kluczowych oferowanego przez niego oprogramowania. Zgodnie z opisującym przebieg tej prezentacji protokołem, przy badaniu spełniania wymagania opisanego w pkt XII.9 załącznika nr 2 do SIWZ (pkt 66 protokołu) stwierdzono, że *„nie ma możliwości określenia wartości minimalnej osób zapisanych na sesje grupowe w ramach NFZ”*.

W dniu 12 grudnia 2014 r. Xcomp złożył Zamawiającemu oświadczenie o przedłużeniu terminu związania ofertą oraz aneks nr 1 z dnia 3 grudnia 2014 r. do gwarancji bankowej złożonej wraz z ofertą w charakterze wadium przedłużający termin ważności tejże gwarancji do dnia 12 stycznia 2015 r. Wraz z pismem z dnia 22 grudnia 2014 r. Xcomp złożył kolejny

aneks (nr 2 z dnia 22 grudnia 2014 r.) do powołanej gwarancji – zgodnie z jego treścią ważność gwarancji została przedłużona do dnia 2 marca 2015 r.

Zamawiający pismem z dnia 23 grudnia 2014 r. poinformował wykonawców o wyborze oferty najkorzystniejszej, a także o wykluczeniu na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 2) ustawy Pzp Xcomp z udziału w postępowaniu, z uwagi na fakt przedstawienia w charakterze wadium gwarancji, która nie obejmowała całego okresu związania ofertą, jak również o odrzuceniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2) ustawy Pzp ofert złożonych przez DCMed oraz COMP, z uwagi na fakt, że ich treść nie odpowiada treści SIWZ, co zostało dowiedzione podczas prezentacji oferowanego przez nich oprogramowania.

Wobec tych czynności każdy z trzech Odwołujących złożył własne odwołanie, kwestionując prawidłowość decyzji o pozbawieniu go możliwości uzyskania zamówienia.

Izba, kierując się przepisem art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, każde z trzech odwołań rozpoznała w granicach zarzutów w nich zawartych i popieranym w toku postępowania odwoławczego.

Skład orzekający Izby, uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz zakres zarzutów podniesionych w każdym z odwołań, doszedł do przekonania, że zarzuty sformułowane przez poszczególnych Odwołujących nie znalazły oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a to z kolei spowodowało, że każde z rozpoznawanych odwołań, jako takie, nie zasługiwało na uwzględnienie.

KIO 10/15

Dla rozstrzygnięcia o zasadności zarzutów stawianych przez Odwołującego w sprawie KIO 10/15 koniecznym było przesądzenie przez Izbę o charakterze złożonej Zamawiającemu próbki oferowanego mu oprogramowania, a także o doniosłości przeprowadzonej przez wykonawców prezentacji tejże próbki w kontekście postanowień SIWZ, a w szczególności zapisów załącznika nr 10 do SIWZ.

W ocenie Izby, z przywołanych przez Strony zapisów SIWZ wynikało, że to złożona przez wykonawców próbka rozstrzygała *de facto* o treści zobowiązania zawartego w ofercie – dookreślała bowiem zakres świadczenia oferowanego Zamawiającemu, tak przez wskazanie na nazwę oferowanego oprogramowania, jak i przez wskazanie na jego istotne z punktu widzenia Zamawiającego (zaliczone do kategorii oznaczonej literą „A”) funkcjonalności. W istocie, to właśnie ta próbka rozstrzygała o tym, co zostało przez wykonawcę Zamawiającemu zaoferowane. Tym samym próbka ta i posiadane przez nią właściwości rozstrzygała o treści złożonej przez wykonawcę oferty,

stąd też jakiegokolwiek jej uzupełnienie, czy też zmiana, pociągałoby za sobą zmianę treści oferty, co w świetle przepisu art. 87 ust. 1 ustawy Pzp jest niedopuszczalne. Ocena taka wydała się Izbie uzasadniona, nawet w obliczu zapisu pkt 1.3 załącznika nr 10 do SIWZ. Taki charakter i znaczenie próbki oprogramowania dostrzegali również Odwołujący w sprawie KIO 10/15, który sam w toku rozprawy przed Izbą w taki sam sposób ocenił znaczenie przedstawianej przez wykonawców próbki oprogramowania. Zgodnie bowiem z pkt 1.1 załącznika nr 10 do SIWZ weryfikacja próbki potwierdzać miała, że zaoferowane przez wykonawcę oprogramowanie zapewniało wszystkie funkcjonalności opisane przez Zamawiającego jako kluczowe, tj. te, które wymagane były na etapie składania ofert (zaliczone do kategorii oznaczonej literą „A”). Zgodnie z pkt 1.6 załącznika nr 10 do SIWZ przygotowanie próbki w sposób uniemożliwiający zaprezentowanie wymaganych funkcjonalności kluczowych, brak wykazania tych funkcjonalności traktowane miało być jako niezgodność treści oferty z treścią SIWZ i rodzić miało konieczność odrzucenia oferty – podobnie pkt 4.1 powołanego załącznika do SIWZ. Mając na uwadze w szczególności powołane zapisy SIWZ (w tym także pkt X.8.2 SIWZ, gdzie mowa o praktycznej demonstracji działania oferowanego oprogramowania) Izba uznała, że w rozpoznawanej sprawie Zamawiający w SIWZ przesądził, że to sam przebieg prezentacji będzie miał decydujące znaczenie dla oceny zgodności treści oferty z treścią SIWZ. Nie było na tyle istotne to, czy przedstawiona przez wykonawcę próbka posiadała wszystkie wymagane funkcjonalności – ważniejszym było to, aby przedstawiciel wykonawcy w toku prezentacji wykazał Zamawiającemu wszystkie wymagane funkcjonalności. Rozstrzygającym było bowiem to, czy Zamawiającemu funkcjonalności te zostały Zamawiającemu wykazane – w przypadku gdyby próbka funkcjonalności te zapewniała, a fakt ten nie zostałby wykazany Zamawiającemu w toku prezentacji, to w świetle zapisów SIWZ, w szczególności załącznika nr 10 do SIWZ (np. pkt 1.6), Zamawiający był uprawniony do przesądzenia o tym, że treść złożonej mu oferty nie odpowiada treści SIWZ, a tym samym do odrzucenia takiej oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2) ustawy Pzp.

Kierując się tym przekonaniem Izba uznała, że nieistotnym dla rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie było to, że inny wykonawca za pomocą próbki tego samego oprogramowania (choćby nawet złożył Zamawiającemu identyczną co do zawartości i funkcji próbkę, jak to twierdził DCMed w odniesieniu do oferty Kamssoft S.A.) zaprezentował Zamawiającemu wszystkie wymagane przez niego funkcjonalności – ważnym było jedynie to, czy Odwołujący w sprawie KIO 10/15 przeprowadził prezentację próbki w taki sposób, aby należycie zaprezentować Zamawiającemu wszystkie kluczowe funkcjonalności. Istotnym było również to, że dokonać tego należało w trakcie prezentacji, na przeprowadzenie której zostały zakreślone ściśle ramy czasowe (pkt 2.1 załącznika do SIWZ – jeden dzień

roboczy od godz. 8:30 do godz. 15:00). Istotnym było zatem jedynie to, czy wykonawcy w czasie na to przewidzianym zaprezentowali Zamawiającemu prawidłowe działanie wszystkich kluczowych funkcjonalności. W przypadku gdyby tego nie uczynili, Zamawiający nie mógł wzywać ich do uzupełnienia próbki, czy też do powtórzenia prezentacji, ale był zobowiązany odrzucić złożoną przez nich ofertę.

Mając na uwadze taką właśnie ocenę znaczenia próbki i przeprowadzonej jej prezentacji, Izba oddaliła wnioski dowodowe zgłoszone przez Odwołującego (zeznania świadka oraz oględziny próbki), uznając, że ich przeprowadzenie, w kontekście powyższego prowadziłyby jedynie do zwłoki w postępowaniu odwoławczym.

Co do przebiegu samej prezentacji i wymogów stawianych przez Zamawiającego w wymaganiu opisanym w pkt XII.9 załącznika nr 2 do SIWZ (pkt 66 protokołu), to Odwołujący w sprawie KIO 10/15 nie kwestionował tego, że uzasadnionym, z perspektywy regulacji zawartych w SIWZ, po stronie Zamawiającego było stawianie wymagania, aby oferowane mu oprogramowanie już na etapie jego prezentacji zapewniało możliwość „określenia wartości minimalnej osób zapisanych na sesje grupowe w ramach NFZ”. Twierdził jedynie, że spełnienie tego wymagania winno zostać uwzględnione (jeśliby dopuścić możliwość określenia tych wartości *ex post*, a zatem po dokonaniu rejestracji świadczenia), z racji wykazania spełnienia funkcjonalności opisanych w pkt VI.2 załącznika nr 2 do SIWZ (pkt 60 protokołu). W trakcie rozprawy przed Izbą, jak i w trakcie przeprowadzanej prezentacji próbki nie wykazał jednakże w żaden sposób, że przez przedstawienie funkcjonalności opisanej w pkt 60 protokołu wykazał jednocześnie, iż oferowane przez niego oprogramowanie właśnie na etapie jego prezentacji zapewniało możliwość „określenia wartości minimalnej osób zapisanych na sesje grupowe w ramach NFZ”, a zatem to, czego brak zarzucił mu Zamawiający w kontekście wymagania z pkt 66 protokołu. DCMed odwołał się w toku rozprawy do zapisów pkt VI załącznika nr 2 do SIWZ, jako mających potwierdzać prawidłowość jego stanowiska. W ocenie Izby, samo tylko przywołanie tych zapisów nie pozwalało uznać tego stanowiska za zasadne. W punkcie tym, jedynie w wersach oznaczonych jako pkt VI.2, VI.30 i VI.32 zostały wskazane te wymagania, które opisują kluczowe funkcjonalności (przypisana im została litera „A”). Pozostałe zapisy punktu VI załącznika nr 2 do SIWZ, a w szczególności te, które zawarte zostały w pkt od pkt VI.3 do pkt VI.23 (opisujące poszczególne rodzaje raportów, których generowanie zapewniać miało oferowane Zamawiającemu oprogramowanie), oznaczone zostały jako opisujące wymagania, co do których prawidłowe działanie wykonawca winien zapewnić dopiero na dzień odbioru końcowego (przypisana im została litera „B”). Potwierdza to komentarz znajdujący się pod tabelą opisującą powołany

punkt VI, a także treść pkt 1.1 załącznika nr 10 do SIWZ, zgodnie z którym prawidłowość działania wymogów opisanych literą „B” nie była przedmiotem prezentacji próbki. Mając to na uwadze, Izba uznała, że sama treść załącznika nr 2 do SIWZ nie mogła przesądzić o zasadności twierdzeń Odwołującego, a co istotne nie przedstawił on jakiegokolwiek innego dowodu, który miałby potwierdzać zasadność jego twierdzeń. Przedmiotem prezentacji było zaprezentowanie działania funkcjonalności kluczowych, nie zaś prezentacja poszczególnych raportów oznaczonych literą „B”. Mając to na uwadze, Izba uznała, że nie zostało jej udowodnione, aby poprzez przedstawienie spełniania wymagania opisanego w pkt 60 protokołu, wykazaniem zostało także spełnienie wymagania z pkt 66 protokołu w takim zakresie, w jakim przywoływał to Odwołujący w sprawie KIO 10/15. W pkt 60 protokołu mowa bowiem jedynie o samej możliwości generowania raportów, nie zaś o możliwości generowania raportów merytorycznie zbieżnych z wymaganiem opisanym w pkt 66 protokołu.

Kierując się tym przekonaniem, Izba uznała, że nie zostało wykazane, aby Zamawiający dopuścił się naruszenia przepisów ustawy Pzp przez odrzucenie oferty złożonej przez DCMed na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2) ustawy Pzp.

KIO 16/15

Oceniając zasadność zarzutów sformułowanych w odwołaniu wniesionym w sprawie KIO 16/15, Izba uwzględniła w całości poczynione przez siebie rozstrzygnięcia w odniesieniu do sprawy KIO 10/15 i wyrażone tam oceny odnoszące się do charakteru złożonej Zamawiającemu próbki oferowanego mu oprogramowania, doniosłości przeprowadzonej przez wykonawców prezentacji tejże próbki w kontekście postanowień SIWZ, a w szczególności zapisów załącznika nr 10 do SIWZ, a także, co szczególnie istotne w kontekście odwołania w sprawie KIO 16/15, co do braku możliwości uzupełniania złożonej przez wykonawców próbki oferowanego przez nich oprogramowania. Mając to na uwadze, także w tej sprawie Izba uznała, że decydującym było to, czy wykonawca (w tym przypadku – COMP) w toku prowadzonej przez siebie prezentacji wykazał Zamawiającemu, że oferowane przez niego oprogramowanie zapewnia prawidłowe działanie wszystkich kluczowych funkcjonalności.

Z przedstawionego Izbie materiału dowodowego, w szczególności protokołu przeprowadzenia testów, a także stenogramu odnoszącego się do funkcjonalności z pkt 61 protokołu, wynika, że przedstawiona przez COMP próbka nie zapewniała realizacji funkcjonalności w zakresie, w jakim zostało to opisane, tak w protokole, jak i potem w piśmie

z dnia 23 grudnia 2014 r. zawierającym uzasadnienie odrzucenia złożonej przez Odwołującego w sprawie KIO 16/15 oferty.

Jak sam to przyznał Odwołujący w sprawie KIO 16/15, Zamawiający w wymaganiu opisanym w pkt VI.30 załącznika nr 2 do SIWZ (pkt 61 protokołu) oczekiwał „*możliwości sprawdzenia wykonania świadczeń w wymaganym układzie w rozbiciu na poszczególne daty (zakres dat) z dokładnością do konkretnych dat*”, co wykraczało poza standardowe wymagania NFZ (które to standardowe wymagania miało spełniać oferowane przez niego oprogramowanie). Fakt nie spełniania przez próbkę takiej funkcjonalności niewątpliwie potwierdza przedstawiony przez Zamawiającego stenogram z prezentacji próbki złożonej przez COMP – zgodnie z jego treścią przedstawiciel COMP w toku prezentacji w sposób jednoznaczny, po kilku przerwach technicznych i połączeniach z pomocą techniczną, stwierdził, że „*na chwilę obecną nie ma takiej funkcjonalności*”. Co istotne w tym kontekście, w toku rozprawy przed Izbą, pełnomocnik Odwołującego biorący udział w tej prezentacji nie kwestionował prawidłowości tegoż stenogramu, stąd Izba uznała ten dowód za wiarygodny.

Nie było w rozpoznawanej sprawie podstaw, aby uznać stwierdzony przez Zamawiającego brak w przedstawionej przez COMP próbce za błąd w rozumieniu pkt 4.3 załącznika nr 10 do SIWZ. W powołanym stenogramie wprost mowa o braku takiej funkcjonalności (co zgodnie z pkt 1.6, czy też 4.1 załącznika nr 10 do SIWZ pociągało za sobą odrzucenie oferty), nie zaś o niemożności jej wykonania lub utrudnieniu w jej wykonaniu, do jakich to stanów odnosi się pkt 4.3 definiując błąd oprogramowania. Zgodnie z wyjaśnieniami Odwołującego w sprawie KIO 16/15 złożonymi w toku rozprawy przed Izbą dla spełnienia spornego wymogu koniecznym było stworzenie odpowiedniego zapytania i formularza w języku SQL, a tym samym modyfikacja próbki złożonej Zamawiającemu, co jak to już wskazano w odniesieniu do sprawy KIO 10/15, z powodów tam wyłuszczonych, nie było w rozpoznawanej sprawie dopuszczalne.

Kierując się tym przekonaniem, Izba uznała, że nie zostało wykazane, aby Zamawiający dopuścił się naruszenia przepisów ustawy Pzp przez odrzucenie oferty złożonej przez COMP na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2) ustawy Pzp.

KIO 22/15

Jak ustaliła to Izba, a Strony zgodnie potwierdziły w toku rozprawy przed Izbą, stan faktyczny w sprawie KIO 22/15 nie był sporny. Tak dla Zamawiającego, jak i dla Odwołującego, było oczywiste, że termin składania ofert upływał w dniu 15 października 2014 r., a tym samym termin związania ofertą, określony przez Zamawiającego na 60 dni, kończył się

wraz z dniem 13 grudnia 2014 r. Bezsprzeczne było również to, że Xcomp wraz z ofertą przedstawiło gwarancję wadialną ważną do dnia 12 grudnia 2014 r.

Pomiędzy Stronami istniał spór jedynie co do tego, czy w zaistniałej sytuacji Zamawiający miał podstawy do tego, aby wykluczyć Odwołującego z udziału w postępowaniu na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 2) ustawy Pzp, szczególnie przy uwzględnieniu faktu złożenia przez Odwołującego w dniu 12 grudnia 2014 r. aneksu nr 1 do gwarancji wadialnej wydłużającej jej ważność na kolejny wskazany w nim okres. Zamawiający uznał, że takie działanie było jego obowiązkiem, tymczasem Odwołujący stał na stanowisku, że zrealizował cel, dla którego wnosi się wadium, tzn. zapewnił ciągłość zabezpieczenia wadialnego złożonej przez siebie oferty.

W ocenie Izby, w toku postępowania odwoławczego nie zostało wykazane, aby Zamawiający dopuścił się naruszenia przepisów ustawy Pzp przez wykluczenie Xcomp z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Skład orzekający utożsamiał się bowiem z poglądem wyrażonym w orzeczeniu wydanym w sprawie KIO 41/14, zgodnie z którym *„obowiązkiem uczestnika postępowania jest złożenie wadium na cały okres związania oferta (wyrok SO w Katowicach z 13.10.2005 r.; sygn. akt: IV Ca 468/05). W związku z tym, że wniesienie wadium stanowi zabezpieczenie ciężącego na Wykonawcy obowiązku zawarcia umowy, czas jego wniesienia [okres jego ważności] nie może być krótszy niż okres związania wykonawcy oferta. (podobnie w wyroku KIO z dnia 20.08.2010 r., sygn. akt: KIO 1655/10).”* Izba przy rozstrzygnięciu uwzględniła również pogląd wyrażony w orzeczeniu KIO 641/14, gdzie Izba wskazała, że: *„Dokonując oceny czynności wykluczenia odwołującego z postępowania Izba zważyła przede wszystkim, że z art. 85 ust. 2 oraz art. 184 Pzp wynika zasada, że wadium powinno zabezpieczać ofertę przez cały okres, w którym wykonawca jest nią związany. (...) Rozpoznając spór w tym zakresie Izba zważyła, że zasadą wynikającą z art. 26 ust. 2a i 3 Pzp jest ocena zdolności wykonawcy do wykonania zamówienia oraz złożonej przez niego oferty według stanu istniejącego w dniu, w którym upływał termin składania ofert. Analogicznie reguła ta znajduje również zastosowanie w odniesieniu do wadium, co do którego powinno być stwierdzone, że w dniu, w którym upływał termin składania ofert spełniało ono wszystkie wymagania wynikające z ustawy”*. Podobnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 marca 2011 r. wydanym w sprawie I CSK 448/10, który przesądził, że *„z istoty wadium wynika, że zabezpiecza ono złożoną ofertę do momentu zawarcia umowy, a zatem przez cały okres związania ofertą”*. Innymi słowy Izba uznała, mając na uwadze przepis art. 45 ust. 3 ustawy Pzp, zgodnie z którym wadium wnosi się przed upływem terminu składania ofert, że Odwołujący był zobowiązany wnieść wadium zabezpieczające pełen okres związania go złożoną przez niego ofertą

(na co zwracał uwagę wykonawców Zamawiający w SIWZ w pkt XVI.3 SIWZ, pouczając ich, że „*wadium wniesione w innej formie niż w pieniądzu musi obejmować cały okres związania z ofertą*”), a stan ten winien być badany na dzień, w którym upływał termin składania ofert. Konsekwencją tego przekonania, było uznanie za prawidłowe czynności dokonanych przez Zamawiającego, albowiem na chwilę, w której upływał termin składania ofert, Odwołujący przedstawił Zamawiającemu wadium, którego ważność upływała na dzień przed wyznaczonym w SIWZ terminem związania wykonawców złożonymi przez nich ofertami. W takim stanie rzeczy nie było też istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy to, że w dniu 12 grudnia 2014 r. Odwołujący złożył Zamawiającemu aneks do gwarancji złożonej pierwotnie wraz z ofertą – został on bowiem złożony już po upływie terminu składania ofert, a zatem jego treść nie mogła mieć jakiegokolwiek wpływu na ocenę prawidłowości czynności podjętych przez Zamawiającego. W rozpoznawanej sprawie, jak to już zostało wskazane, ważnym było to, że Odwołujący przed upływem terminu składania ofert nie złożył Zamawiającemu wadium, które zabezpieczałoby cały okres związania go złożoną przez niego ofertą.

Kierując się tym przekonaniem Izba oddaliła odwołanie w sprawie KIO 22/15.

Na marginesie jedynie Izba uznała, że zasadnym wydaje się poczynienie spostrzeżenia, że na ocenę zgodności z przepisami ustawy Pzp czynności wykluczenia Odwołującego nie mogło mieć wpływu to, czy inni wykonawcy biorący udział w tym samym postępowaniu o udzielenie zamówienia prawidłowo i w odpowiednim czasie wyrazili zgodę na przedłużenie terminu związania każdego z nich złożoną Zamawiającemu ofertą.

Uwzględniając tak poczynione ustalenia i dokonane rozstrzygnięcia, Izba, działając na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, stosownie do wyniku postępowania, oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238). Izba wzięła w szczególności pod uwagę przepis § 3 pkt 2) powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym uzasadnione koszty strony postępowania odwoławczego ustala się na podstawie rachunków przedłożonych do akt sprawy. Mając na uwadze fakt, iż Zamawiający w każdej ze spraw przedłożył odpowiednie rachunki, Izba uwzględniła, zgodnie z § 5 ust. 3 pkt 1) powołanego rozporządzenia wnioski o obciążenie każdego z Odwołujących poniesionymi przez Zamawiającego kosztami wynagrodzenia pełnomocnika w każdej ze spraw,

uwzględniając przy tym to, że zgodnie z § 3 pkt 2) lit. b) powołanego rozporządzenia wynagrodzenie pełnomocnika nie może przekroczyć kwoty 3600 zł.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....